

ה"ט 57688/12/22 - דנה לי בוסקילה נגד ציפורה דוד פור

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 57688-12-22 בוסקילה נ' דוד פור

בפני	כבוד השופטת דנה עופר
המבקשת	דנה לי בוסקילה
נגד	
המשיבה	ציפורה דוד פור

החלטה

בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

המבקשת והמשיבה מתגוררות בשכנות במושב עבדון. למבקשת יש יחידת אירוח ונופש בשטח ביתה, צמוד לחצרה של המשיבה.

לטענת המבקשת, המשיבה נוהגת להטריד את האורחים שמגיעים ליחידת הנופש, לאיים עליהם שתזמין משטרה כאשר יש רעש או הפרעה אחרת, ואף להכפיש את שמה של המבקשת בפני אורחיה. לטענת המבקשת, מצב זה נמשך מאז שנפתחה יחידת הנופש וגם קודם לכן נהגה המשיבה להתלונן בפניה על הפרעות מצד הכלבים שהיא מגדלת בביתה. המבקשת טיפלה בנושא הכלבים, אולם התלונות נמשכו ובמיוחד מאז פתיחת יחידת הנופש. סמוך לפני הגשת הבקשה לבית המשפט, על פי הנטען, פנתה המשיבה לאורחים שישבו בגינה ושתו קפה, התלוננה בפניהם על הרעש שהם עושים וגם אמרה להם שהמקום אינו חוקי.

עוד טוענת המבקשת, במסגרת תצהיר שהגישה ביום 1/1/23, כי הפרגולה שבנתה בחצרה נבנתה לאחר קבלת אישור, למרות טענותיה החוזרות והנשנות של המשיבה. לטענתה, נאלצה לפנות למשטרה בעקבות הפעלת מוזיקה רועשת ע"י המשיבה בחודש מרץ 2021, כאשר אורחיה של המבקשת פנו אליה והתלוננו על המוזיקה שמשמיעה השכנה, קרי המשיבה. בחודש מאי 2022 פנתה המשיבה בצעקות אל אורחים ביחידת הנופש והודיעה שתזמין משטרה, דבר שגרר חוסר שביעות רצון של האורחים והמבקשת נאלצה לפצות אותם. לטענת המבקשת, בשעת כעס שלחה למשיבה הודעה כעוסה ולא נאותה ומאוחר יותר היא התנצלה על כך, אלא שהמשיבה הפיצה את ההודעה בפני תושבי המושב על מנת להציג את המבקשת באור שלילי. מאותה עת, לטענת המבקשת, המשיכה המשיבה להטריד כל אורח שהגיע ליחידת הנופש וגם להכפיש את שמה בפני האורחים.

לתצהיר צורפו התכתבויות של המבקשת עם המשיבה ועם בנה של המשיבה, וכן התכתבויות עם לקוחות ביחס לאירועים

שהתרחשו לאחרונה, כאשר הלקוחות מתייחסים לפניית המשיבה אליהם בתלונות ובאמירות שתוזמן משטרה ושהמקום אינו חוקי.

לטענת המשיבה, מעולם לא איימה על אורחים. לטענתה, יחידת הנופש שהקימה המבקשת סמוך לביתה של המשיבה יוצרת מטרד של ממש מבחינתה, כאשר לעתים אורחים שמגיעים משמיעים מוזיקה חזקה או עושים רעש בדרך אחרת, חוסמים את הכניסה לחנייה הפרטית שלה או מסיגים את גבולה. המשיבה מאשרת, כי היא פונה אל האורחים לא פעם ומבקשת שיזיזו את רכביהם שחונים בצורה מפריעה, וגם מעירה להם כאשר יש רעש. לדברי המשיבה, המבקשת היא זו שמטרידה אותה ופונה אליה בצורה לא יפה, גם בקללות ובצעקות וגם במסרונים שחלקם הוצג לעיוני (מש/2).

המשיבה מתנגדת למתן צו על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, לרבות צו הדדי, אולם הסכימה והתחייבה לפרוטוקול שלא לפנות בעתיד לאורחיה של המבקשת. לדבריה, אם יהיה מטרד מצד האורחים, תפנה ישירות למשטרה.

דין והכרעה -

לאחר ששקלתי היטב את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה, כי יש לדחות את הבקשה ולהסתפק בהתחייבותה של המשיבה, שלא לפנות בעתיד לאורחיה של המבקשת.

על פי סעיף 2 לחוק מניעת הטרדה, התשס"ב-2001 - **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח, כי המטריד או המאיים עלול לפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו"**. מוסיף הסעיף וקובע כי הטרדה מאיימת יכול שתהא בבילוש, בנקיטת איומים, בעצם יצירת הקשר עם האחר ופגיעה בחירותו או בשמו הטוב וכיוצא בזאת, כמפורט בסעיף 2 לחוק.

עוד קובע סעיף קטן 2(ג) לחוק, כי לעניין חוק זה אחת היא אם המעשים נעשו כלפי האדם שמבקש את הצו או כלפי אדם אחר הקרוב לו.

הטרדה מאיימת היא כזו המקיימת את שני היסודות הקבועים בחוק: המעשה שנעשה בעבר, והוא בבחינת הטרדה מאיימת, וקיומו של יסוד צופה פני עתיד, קרי - בסיס סביר להניח כי גם בעתיד עלול המטריד או המאיים לפגוע בשלוותו של האחר וכו'.

ספק בעיניי, אם ניתן לראות פניות מצדה של המשיבה אל האורחים ביחידת הנופש כ"הטרדה מאיימת" כלפי המבקשת, כהגדרתה בחוק. האורחים אינם בבחינת "אדם קרוב" למבקשת. במיוחד לא ניתן לראות פניות אל האורחים כהטרדה מאיימת, בהעדר היסוד הצופה פני עתיד, דהיינו קיומו של יסוד סביר להניח, כי המשיבה תשוב ותפנה אל אותם אורחים בעתיד, שכן מטבע הדברים - האורחים מתחלפים מדי כמה ימים.

עמוד 2

אף לגופו של עניין, אינני סבורה כי ניתן לראות פנייה של אדם אל שכנו, או אל אורח של שכנו, בבקשה לשמור על השקט או להזיז מכונית שחוסמת כניסה לחנייה, כ"הטרדה מאיימת", אשר לשמה נחקק החוק הנ"ל.

במיוחד דברים אמורים בנסיבותיו של המקרה דנן, שבו המבקשת הקימה יחידת נופש בביתה, על גבול ביתה של המשיבה, ובחצר הבית ישנה פינת ישיבה סמוכה לגדר המשותפת. תדירות השימוש באותה חצר, מן הסתם, גבוהה יותר מאשר בשימוש רגיל שעושים אנשים בחצרם, שכן האורחים מגיעים למקום במטרה לנפוש בו, להבדיל מבני הבית, שעסוקים לרוב בעיסוקיהם השונים, ומשתמשים בחצר רק מדי פעם. גם האורחים מתחלפים, ועם כל הרצון הטוב מצדה של המבקשת והחתמת האורחים על התחייבות להימנע מלהפריע לשכנים, ניתן לקבל את טענת המשיבה, כי מדי פעם מגיעים למקום אורחים קולניים, אשר התנהגותם מפריעה לשלוות חייה של המשיבה דווקא.

אוליף כי התרשמותי הישירה מהמשיבה היא, שמדובר באדם נורמטיבי, פנסיונרית של משרד החינוך, אישה מבוגרת, עם בעיות בריאות, ולא אדם כוחני, מטריד או מאיים.

נכונה אני לקבל את טענת המבקשת, כי הכפשתה בפני אורחיה היא בבחינת הטרדה שכזו, שכן גם פגיעה בשם הטוב עשויה לעלות, לעתים, כדי הטרדה מאיימת.

בין ההתכתבויות שצרפה המבקשת לתצהירה ישנן גם התכתבויות, לכאורה, עם אורחים של המבקשת (שלא הוזמנו להעיד בביהמ"ש, כך שההתכתבות עמם היא בגדר עדות מפי השמועה), ואותם אורחים מספרים למבקשת, כי המשיבה התלוננה על הרעש, אמרה שתזמין משטרה ואמרה שהעסק (יחידת הנופש) אינו חוקי.

בשים לב לכלל הנסיבות, סבורה אני כי יש להסתפק **בהתחייבותה** של המשיבה, כפי שנרשמה בפרוטוקול הדיון, שלא לפנות יותר בדברים לאורחיה של המבקשת.

בד בבד, אבהיר למשיבה, כי הפרה של התחייבות זו עלולה להיחשב כהטרדת המבקשת, ובמיוחד אסב תשומת לב של המשיבה, כי גם פגיעה בשמו הטוב של אדם עלולה להתפרש כהטרדה מאיימת, על פי הוראות החוק.

אשר לבקשה שהעלה ב"כ המבקשת בסוף הדיון, כי יינתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת בין המבקשת לבין המשיבה, לצד התחייבותה של המשיבה כאמור לעיל, הרי שלאור התנגדות המשיבה אני רואה לנכון להימנע מכך.

אמנם מערכת היחסים בין המבקשת לבין המשיבה עכורה כעת, ועל כך יעידו ההתכתבויות ביניהן (אלו שצורפו לתצהיר המבקשת ואלו שהגישה המשיבה בדיון); אולם הבקשה לא הוגשה בגלל הטרדה של המשיבה כלפי המבקשת, או בגלל אופי היחסים האישיים בין השתיים. הבקשה הוגשה במטרה להרחיק את המשיבה מאורחיה של המבקשת, ותו לא, ולמעשה אין צורך של ממש בצו אשר יאסור על המבקשת ועל המשיבה לפנות זו לזו בדברים.

לאור האמור לעיל, הבקשה נדחית.

בנסיבות העניין, לא מצאתי לנכון לעשות צו להוצאות.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י' טבת תשפ"ג, 03 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.